

Spannend!

Afgelopen weekend hadden we feest, mijn vriend was jarig en we vierden het samen met familie en vrienden. Hoewel ik alles op het laatste moment had geregeld, (omdat ik er gewoonweg geen tijd voor heb gehad) was het een geslaagde avond. Gedurende het weekend heb ik nog tot drie keer toe mijn eerste BLOG doorgelezen en aangepast. Spannend! Zondagavond kon ik het niet laten om toch even mijn e-mails te checken. Net alsof ik aanvoelde dat er iets niet helemaal pluis was. Lezen jullie mee?

MAANDAG

Het is vandaag officieel mijn vrije dag. Toch ben ik al vroeg van de partij. Ik stuur de communicatieadviseur mijn laatste versie van mijn allereerste BLOG door. Daarna focus ik me op de e-mails die ik heb ontvangen tijdens en na het weekend. Het zijn mantelzorgers die hun zorgen uiten over zijn/haar partner, vader of moeder in de groep. Wanneer ik het lees ben ik ongerust en verwijt mezelf meteen dat ik te vroeg heb gejuicht. Het ontevreden gevoel van de mantelzorger staat zo haaks op de positieve sfeer binnen het team. Hoe kan dat nou? Ik besluit, ondanks dat er een gesprek gepland staat later deze week, toch alvast telefonisch contact op te nemen en een aantal vragen kort toe te lichten. Dat voelt echt al een stuk beter.

Het is 11:00 uur en ik neem deel aan de gedragsvisite. Het is de eerste keer in de nieuwe structuur. We besluiten om per huiskamer één bewoner te bespreken. Er staat een uur gereserveerd en daar wil ik me aan houden. Het is een multifunctioneel overleg en mijn collega's verwoorden concreet waar ze tegen aanlopen, wat er al geprobeerd is en welke hulpvraag zij hebben. Ik ben trots dat het zo goed loopt en complimenteer zoveel mogelijk. Wat een topteam! Gedurende de dag krijg ik meerdere (hulp)vragen variërend van ultra-laagbedden tot ziekmeldingen, deurasjes die niet werken en vragen m.b.t. sollicitatie en contracturen. Aan het einde van de dag krijg ik een akkoord voor mijn BLOG en wordt deze officieel gelanceerd. Wat zou men ervan vinden?

Ik ben in mijn nopjes! Een positieve start is tenslotte altijd mooi meegenomen, toch? De rest van de ochtend ben ik aanwezig en inventariseer waar medewerkers behoefte aan hebben. Ik neem deel aan de artsensite en probeer zoveel mogelijk complimenten uit te delen. Mijn aanwezigheid wordt door de medewerkers meteen beloond. Wat een fijn gevoel. In de avonduren krijg ik als afsluiter nog een positieve mail van de avonddienst. Er was rust. YES! Nu maar hopen dat het morgen nog steeds zo is.

DINSDAG

Vanmorgen word ik gewekt door mijn telefoon. Huh? Wie moet mij nou zó vroeg al hebben? Het telefoonnummer herken ik niet meteen. Ik moet toch opstaan en check mijn werktelefoon. Proep gemist? *SH?!%@T*, ik heb bereikbaarheidsdienst! Helemaal vergeten om dit in mijn agenda te noteren na de vakantie.

Ik vlieg als een malle door het huis en ben om 7.20 uur in de Moutheuvel voor de overdracht. Dit had ik eigenlijk niet voorzien vandaag. Maar ach, wat maakt het uit. Als ik mijn mailbox open, word ik overladen met positieve berichten over mijn blog. Wat is dit leuk! Mijn verhaal is herkenbaar en ik krijg veel complimenten over de schrijfwijze. **BIG THANKS!**

Om 9:00 uur ben ik aanwezig bij de commissie 'Vrijheidsbeperking'. We bespreken in een gemêleerde groep een drietal casuïstieken en maken afspraken over de werkwijze om met de 'Inzet Middelen en Maatregelen' binnen de negen locaties aan de slag gaan. We vinden het belangrijk om trends te herkennen, van elkaar te leren en de inzet te reduceren **#wetzorgendwang**.

Als ik in het begin van de middag aanwezig ben op locatie oogt het op de afdeling rustig. Er is op iedere huiskamer aandacht voor de lunch en de bewoners maken een tevreden indruk. Om 13.30 uur staat er een sollicitatiegesprek gepland dat ik samen met een collega van HRM zal begeleiden. Dit loopt helaas anders. De kandidaat blijkt niet aanwezig te zijn. Aangezien ik het vervelend vind dat mijn collega helemaal voor niks is gekomen, neem ik met hem de stand van zaken m.b.t. de sollicitaties door. "Konden we maar ergens een bus opretrekken..."

Aansluitend heb ik een gesprek met de Wijkverpleegkundige. Het concept 'Eten & Drinken' is ook voor de bewoners van de zorgwoningen veranderd en we bespreken de ervaringen van de afgelopen week. Ik heb maar weinig tijd dus we spreken af dat ik haar volgende week uitnodig om het concept opnieuw te evalueren. Het is na 15:00 uur als ik pas naar de Moutheuvel vertrek voor de overdracht. Ik heb vandaag echt ruzie met mijn planning, aargh! Ik regel enkel nog wat facilitaire zaken en rond de dag tevreden af.

WOENSDAG

Deze ochtend had ik geblokt voor het afhandelen van openstaande MIC-meldingen en het in kaart brengen van de status m.b.t. zorgleefplannen en de kwaliteitsfoto van La Famille. Maandag start de nieuwe locatiemanager en ik wil hem het liefst een totaalbeeld kunnen geven van hoe de locatie ervoor

staat. In mijn hoofd weet ik dit allemaal wel. Maar het moet meer inzichtelijk worden zodat hij er ook een oordeel over kan en mag geven! Met al deze goede voornemens kom ik uiteindelijk nog niet eens tot het volledig afhandelen van de MIC. Dat zie ik dan later maar weer zeker?

Tussen 12:45 en 13:30 help ik op de afdeling Somatiek. Er zijn meerdere zieken en mijn collega's hebben nog helemaal niets gegeten of gedronken. Wat heerlijk zie een veerkracht voor de bewoners zeg! **Chapeau!** Ik kom ook bij mevr. F. ze woont al vanaf de start in La Famille en kent mij nog goed. Ze heeft juist mee gegeten en vraagt of ik haar naar bed wil brengen. Natuurlijk! Ik stel haar de vraag: "Dink ger dat ich het nog zou kenne?" Ze lacht en zegt: Kindj, ich ving dat zwa fijn, het is al zwa lang geleeeje'. Heerlijk! Wat een voldoening. Wat een mooi vak!

Ik heb totaal geen tijd gehad om me voor te bereiden op de twee gesprekken die ik deze middag met mantelzorgers gepland heb staan. Moet je zo'n gesprek eigenlijk altijd voorbereiden? Ik denk van niet. Het gaat om horen en gehoord worden. Toelichten wat je weet en vooral aandacht besteden aan wat ertoe doet voor de bewoner en diens mantelzorger. Daar wil ik ook de focus op leggen in de komende periode; aandacht hebben voor elkaar en verwachtingen naar elkaar uitspreken. Want wie vraagt de mantelzorger hoe het met hem of haar gaat? Ik besluit om op kort termijn een mantelzorgoverleg te organiseren.

DONDERDAG

Ik ben gevraagd om een kennismakingsgesprek met een HBO-V student bij te wonen. De kandidaat wil de nieuwe DUAAL-variant (mogelijk) bij Vivantes wil gaan volgen. Dus we moeten een goede indruk achterlaten. Samen met Adviseur HRM verloopt het gesprek soepel. We vullen elkaar goed aan. Ik vertel over de rol en de taken van de Verpleegkundige Ouderzorg en de komen gedurende tot de conclusie dat het écht een heel leuke job is!

Haha! Volgende week zal ze een dagdeel met mij meekijken en ervaren, om tot weloverwogen keuze te komen.

Gedurende de hele middag ben ik aanwezig bij de laatste Leiderschapsbijeenkomst in het bestuurscentrum. We hebben in de afgelopen periode met z'n allen hard gewerkt om voor onze organisatie, 'de stip op de horizon' te bepalen. Er is vertegenwoordiging vanuit management, ondersteunende diensten en zorg. We hebben als Verpleegkundigen tijdens alle bijeenkomsten inspraak gehad over 'wie we als organisatie zijn of willen worden'. De bijeenkomst vanmiddag gaat over het vormen van een nieuwe visie, met nieuwe waarden, kernkwaliteiten en een gewaagd doel. Het was super leerzaam en *sjik* om te ervaren dat we het 'gewoon' met elkaar eens zijn.

Aansluitend was er voor diegene die zin had -met eigen bijdrage- een informele borrel georganiseerd als blijk van waardering. We spraken over de bijeenkomst en iedereen maakte een enthousiaste indruk. Dat blijkt ook uit de volgende citaten (die ik stiekem heb opgeschreven), "Je merkt echt dat er eenheid is", "Er heerst een ontspannen en positieve sfeer", en het woord 'Toegankelijkheid'. Ik kan deze uitspraken alleen maar beamen. Pluimpje voor ons allemaal! De twee nieuwe locatiemanagers waren er ook. Ik heb al met beide kort gesproken en ze verheugen zich enorm op hun start bij Vivantes. Voelt goed! Die nieuwe energie!

VRIJDAG

Deze ochtend heb ik vrij. Maar ik besteed mijn tijd deels aan kennisverbreding. Sinds een aantal maanden sta ik geregistreerd in het Kwaliteitsregister V&V. Ik heb een eenvoudige app gedownload en nu kan ik mijn accreditatiepunten registreren en beheren. Nu zullen veel van jullie wel denken, accreditatiepunten?! Ja. Als HBO-verpleegkundige dien ik 180 punten (in 5 jaar) te behalen d.m.v. scholing, casuïstiekbespreking, congressen e.d. Het heeft er alles mee te maken dat je aantoonbaar dat je kennis op doet en up-to-date blijft over de ontwikkelingen in zorgland. [Klik hier](#) voor meer informatie over het Kwaliteitsregister V&V.

Omdat ook ik eerst helemaal niet begreep wat ik er in godsnaam mee moest, ben ik vanochtend maar eens wat punten gaan behalen. Via [de Nursing Challenge](#) kun je e-learning volgen en mooi wat punten scoren. Het is super leerzaam. Ik heb de e-learning, delier, depressie en dementie, haloperidol en klinisch redeneren behandeld. De behaalde punten staan al meteen bijgeschreven in het register. **#trotsopmezelf**

Tijdens de middag ga ik verder aan het bijwerken van de status zorgleefplannen en eindig mijn dag met een productief overleg met de Senior Dagbestedingscoach. We sparren over de opzet om aan de slag te gaan met groepsdynamica. Zo ontzettend interessant en waardevol voor het leveren van goede zorg en je goed voelen in het team.

Het was een drukke maar productieve week waarin ik veel geleerd heb en mooie ervaringen heb mogen opdoen. Volgende week ga ik deelnemen aan de landelijke zorgcampagne, lezen jullie dan ook weer mee?

Liefs, Rianne